

ילדי הגן בארץ המזנדות היו מאוד סקרנים -
הם רצו תמיד לדעת מה יש להם, לגדולים,
בתוך המזנדות,
ומדוע אינם נפרדים מהן, אפילו כאשר הם
ישנים...

לכם, ילדים, בכר אפשר לגלות,
שבמזנדות האלה לא היו - לא ספרים
וגם לא מחברות.

אלה היו מזנדות מיוחדות במינן -
מזנדות דמיוניות, שבצצם לא רואים אותן...

...ומה בכל זאת היה בתוך המזנדות,
נדאי תרצו לדעת -

היה שם משהו שמרגישים חזק חזק
(אף על פי שאי-אפשר בו לגעת).
משהו, שכל אחד שיש לו תפקיד,
לוקח אתו לכל מקום תמיד תמיד!!!
במזנדות האלה האנשים לקחו אתם
את האחריות לכצצ את תפקידם.

בארץ המזנדות

בארץ אחת, לא כל כך רחוקה,
היו אנשים די רגילים,
אם כי היה להם בכל זאת משהו מיוחד...
כל אחד ואחד מהם אחז תמיד מזנדה ביד!

המזנדה של כל איש בארץ המזנדות
היתה אמנם מעט שונה -
היו שאחזו מזנדות גדולות,
לאחרים היו מזנדות קטנות,
מזנדות קלות ומזנדות כבדות,
בכל מיני צבעים ובכל מיני צורות...
אף לכל האנשים כלם היו ביד מזנדות!

כשנכנסו ילדי ארץ המזונות לכתה א',
קבל כל אחד ואחד מהם מזונת, מזונת אחריות
משלו...
כדי לדעת כיצד למלא את מזונות האחריות
החדשות שלהם,
הילדים החליטו לצאת למסע ולגלות
מה שאר האנשים שומרים בתוך המזונות.

תחלה הם הלכו לאחות בית הספר,
היא אשה מאוד מאוד נחמדה.
הם בקשו בנימוס שתראה להם מה יש לה
בתוך המזונת.

האחות שמחה מאוד לבואם ואמרה:
"במזונת שלי, ילדים, לכם כבר מתר לדעת,
יש משהו שמרגישים חזק חזק,
אף על פי שאי-אפשר בו לגעת.
משהו, שכל אחד שיש לו תפקיד,
לוקח אתו לכל מקום תמיד תמיד..."

ומכיון שהתפקיד שלי הוא לטפל בחולים,
אני לוקחת במזונת את האחריות
לשמר על הבריאות של כל הילדים!"

אחר כך הלכו הילדים לשומר שישב בשער
בית הספר,
הוא איש רזה וקביב, ויש לו מזונת
צ-נ-ק-י-ת!
"סליחה, שומר, אנחנו בכתה א',
בקר לא ילדים קטנים,
אולי תוכל להראות לנו מה יש לה שם
בפנים?"

השומר חשב כמה דקות, ואז אמר לילדים בקול
רציני:
"התפקיד שלי הוא לבדק את התיקים בפניסה -
זה תפקיד חשוב במיוחד.
במזונת שלי אני לוקח את האחריות
לשמר על הבטחון של כל אחד ואחד!"

"ומדוע, שומר, המזונת שלה כל כך כבדה?"
והשומר צנה בגאונה רבה:
"כי מטלת צלי אחריות כבדה!"

"מזונת כבדה... אחריות כבדה..."
הילדים הביטו זה בזה, כאלו אמרו:
"סוף סוף הבנו!
עכשו הגיע הזמן למלא באחריות
גם את המזונות שלנו!"